

Urszula Perlikowska-Puszkarska

Nieczuj, gm. Burzenin, woj. sieradzkie

Informator Archeologiczny : badania 12, 278-279

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie.
Pierwszy sezon badań. Fortyfikacje miejskie.
Okres nowożytny.

Badania sondażowe zostały przeprowadzone w związku z planowaną rozbudową Liceum Ekonomicznego. Wykop usytuowano na wale miejskim od strony wschodniej. Układ topograficzny terenu wskazuje, iż dostosowano do obrony naturalną stromą oskarpę, zaś dodatkową przeszkodę stanowił jar potoku. Przeprowadzone badania wykazały, iż oprócz naturalnego zabezpieczenia na tym odcinku, dodatkową formę obrony stanowiła fosa oraz wał ziemny. Szerokość fosy wynosiła 5,8 m, zaś dno jej wystąpiło na głębokości 3,4 m od powierzchni gruntu. Rekonstrukcja wysokości wału nie jest możliwa, z powodu późniejszych prac niwelacyjnych prowadzonych na tym terenie.

Materiał zabytkowy to nieliczne fragmenty naczyń z XVI-XVII wieku oraz duża ilość zabytków ceramicznych /fragmenty naczyń, kafli/ z XVIII-XX wieku.

MALBORK
woj. elbląskie
Zamek

patrz
późne średniowiecze

NIECZUJ, gm. Burzenin
woj. sieradzkie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-
Puszkarska. Finansował WKZ w Sieradzu.
Pierwszy sezon badań. Smolarnia z XIX wieku.

Stanowisko jest położone w odległości 1125 m na południe od wsi Nieczuj, na niewielkim wzniesieniu, w lesie.

Przebadano powierzchnię 28 m². Na głębokościach 81-128 cm od punktu zerowego, na odcinku południowym wykopu odczyszczono fragmenty muru ceglanego oraz posadzkę z płasko ułożonych cegieł w pozostałej części wykopu. Obiekt miał wymiary: 5,20 m po osi NS i 3,40 m po osi WE. Pomiar wysokości wykazały duży spadek ułożonych cegieł do jego środka. W centralnej części obiektu natrafiono na głębokości 134, 142 cm, na wykonany z cegieł otwór ściękowy o wymiarach: długości 70 cm, szerokości 12 cm, głębokości 7 cm. Wylot otworu ściękowego znajdował się w partii północno-zachodniej

obiektu i był oddzielony od jego części północno-wschodniej ścianką działową. Wnętrze otworu ściekowego wypełniały węgle drzewne i grudki czarnej, smoły podobnej substancji. Cała zewnętrzna powierzchnia cegieł była lśniąca, koloru ceglasto-czarnego i czarnego, co świadczy o produkcyjnym charakterze obiektu. W południowej części obiektu zachowały się w postaci dwóch warstw cegieł fragmenty jego bocznych ścianek. Obiekt był wykonany z trzech warstw płasko ułożonych cegieł, łączonych gliną. Spoiny między cegłami miały 3-4 cm grubości. Wymiary cegieł: 29 x 7,5 x 14,5; 29,5 x 7 x 14; 29 x 7 x 14,5; 29 x 7 x 14 cm.

Badania archeologiczne nie dostarczyły materiału, na podstawie którego można by było ustalić chronologię obiektu. Przesłanką sugerującą nowożytną, prawdopodobnie XIX-wieczną chronologię są materiały źródłowe oraz normalizacja wymiarów cegły.

Przebadano część wschodnią obiektu, na podstawie której można wykonać jego rekonstrukcję. Obiekt został zasypyany.

Dalsze prace badawcze na tym stanowisku nie będą prowadzone.

NOWA CEREKWIA, gm. Kietrz
woj. opolskie

patrz
okresy brązu

OSTROŁĘKA
Stanowisko Grodzisko Stare

patrz
wczesne średniowiecze

PIŃCZÓW
woj. kieleckie

PP Pracowni Konserwacji
Zabytków.
Pracownia Dokumentacji
Naukowo-Historycznej
Oddział w Kielcach

Badania prowadził mgr Marian Gucwa. Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Pałac barokowy z połowy XVIII wieku.

W trakcie badań architektonicznych w północnym skrzydle pałacu natrafiono na relikty wcześniejszej zabudowy. Sondaż o wymiarach 3 x 1,5 m usytuowany w pomieszczeniu nr 16 miał za zadanie ustalić pierwotny poziom użytkowy w nawiązaniu do odkrytego narożnika budowli pochodzącej sprzed powstaniem pałacu.

Pod warstwą zasypiskową, na głębokości około 2 m od obecnego poziomu, odsłonięto posadzkę kamienną o niejednorodnym materiale. Między innymi, zalegały w niej wtórnie użyte marmurowe elementy architektoniczne. Badania potwierdziły, ustalony w poprzednim sezonie